Novotarije ljudi spram Kur’ana

﴾ بدع الناس في القرآن ﴿

[Bosanski – Bosnian – البوسني]

Ebu Enes Ali ibn Husejn Ebu Luz

Prevod : Safet Suljić

Revizija : Ebu Usama el Džeziri

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ بدع الناس في القرآن ﴾

« باللغة البوسنية »

أبو أنس علي بن حسين أبو لوز

ترجمة: صفوت سوليتش

مراجعة: أبو أسامة الجزيري

2009 - 1430

islamhouse.com

Uvod

Doista svaka zahvala pripada Allahu, Njemu zahvaljujemo od Njega pomoć tražimo, Njemu se kajemo (vraćamo) i od Njega oprost tražimo. Allahu se utječemo od zla naših duša i naši djela, koga uputi Allah njemu nema ZABLUDE a koga u zabludu odvede njemu nema UPUTE!

Svjedočim da nema drugog božanstva dostojnog obožavanja mimo Allaha jedinog i svjedočim da je Muhammed sallallahu alejhi ve sellem Njegov rob i Njegov Poslanik – neka je na Njega Allahov spas i mir, na Njegovu porodicu i sve one koji ga slijede na uputi do Sudnjega dana. Amin!!!

A zatim:

Kaže Allah Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٩ ﴾ ص: ٢٩

"Knjiga koju ti objavljujemo blagoslovljena je, da bi oni o riječima njezinim razmislili i da bi oni koji su razumom obdareni pouku primili." (Sad, 29)

Da, doista ovaj Kur'an nije objavljen osim da bi ljudi o plemenitim riječima razmišljali i i da bi oni koji su razumom obdareni pouku primili, te da bude Kur'an OPOMINJAČ i SUDIJA u svim sporovima.

No, međutim danas mnogi ljudi su zapostavili ovu Plemenitu knjigu i ne posvećuju joj pažnju osim u nekim prilikama. Nerijetko čujemo ili vidimo da neki čitaju Kur'an samo u Ramazanu, drugi pak to čine prilikom smrti za duše

njihovi bližnjih, treći to pak nose i stavljaju kao amulte ili hamajlije ili neki drugi vid zaštite, dok pak četvrti to čine na način da Ga slušaju kao pjesme za razonodu i u drugim prilikama.

Doista je Allah subhanehu ve te'ala počastio ovaj ummet sa Kur'anom u kojem je obavijest o prijašnjim događajima i onima poslije njih, te sami propisi za svako doba do sudnjega dana. On je rastavljač ISTINE od NEISTINE,a nije izmišljotina ili stvar za podsmijeh, ko Ga ostavi iz oholosti Allah ga PONIZI, a ko bude tražio uputu mimo Njega Allah ga u ZABLUDU odvede. On je Allahovo neprekidno uže i opomena Mudrog, te ispravni put a također govor od kojeg se učenjaci ne zasićuju te u njemu su riječi koje su čula skupina Džina te kazala:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا عَجَبٗا ١ يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدٗا ﴾ الجن: ١ - ٢

"Reci: Meni je objavljeno da je nekoliko džinnova prisluškivalo i reklo:"Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali.Koji na pravi put upućuje - i mi smo u nj povjerovali i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati." (El Gin, 1 – 2)

Ko bude pričao Kur'anom – pa istinu je kaza, a ko bude po Njemu radio ispravno je postupio,ko bude po Njemu sudio – ispravno je presudio a ko bude pozivao ka Kur'anu, ta on je uputio na pravi put.

Allah Uzvišeni objavio je Kur'an kao POUKU i LIJEK za ono što je u Grudima; a također On je UPUTA i MILOST za vjernike.

Doista je Kur'an dokaz za ljude, svjetlost i prosvjetitelj za svakoga onoga ko otvori srce Njemu: čitajući ga, obožavajući Allaha Njime te izučavajući Ga i tako učeći Šerijatske propise iz AKIDE, FIKHA, IBADATA, MUAMELATA... uzevši Ga kao oslonac u svim stanjima za razliku od onih koji Ga uzimaju kao ukras

zidova (levhe) ili pak oni koji ga vješaju na sebe (hamajlije) od strane onih koji su ubijeđeni u to ili od strane novotara!
Pa ko bude koristio i radio po Kur'anu sa ciljem odnosno svrhom kojom je spušten, ta on je na uputi od svoga Gospodara dok pak svi oni koji Ga stavljaju na zidove ili na listove kao hamajlije ili pak neki drugi vid zaštite prostorija ili domova pa on je IZOKRENUO i OSKRVNAVIO Allahovu Subhanehu ve te'ala riječ i samu svetost Kur'ana izabravši stranputicu kao put zavodeći sebe a i druge. Ono što je još pogubnije jeste da je uveo u vjeru nešto za što nema dokaza niti u Allahovoj Uzvišenoj knjizi niti u riječima a ni djelima Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem.

Nažalost NOVOTARIJE u odnosu spram Kur'ana su se raširile i mnogobrojne su, tako da danas možemo vidjeti mnoge oblike tih novotarija:

- Učenje Kur'ana džematski u jednom glasu bilo to u mesdžidu ili kući
- Učenje Kur'ana umrlim(za njihove duše) dove umrlim, učenje Kur'ana na Kaburovima…
- Pisanje Kur'anski ajeta na hamajlije, ili na listove te iste stavljanje u vodu s ubijeđenjem da nakon što to popije biva razlogom njegovog jakoh Hifza ili nečega drugog
- Izdvajanje pojedini Kur'anski sura te slušanje isti u određenim prilikama (Sura Ja-Sin za Sedmicu ili Četeresnicu od smrti…)
- Nošenje neki Kur'anski ajeta s ciljem zaštite

U ovom djelu koje je sačinjeno od FETVI eminentne uleme (AbdulAziz Ibn Baz, Muhamed Ibn Salih El-Usejmin, Abdullah Ibn AbduRahman Džibrin, Salih Ibn Fevzan El-Fevzan te Fetve STALNE KOMISIJE ZA FETVE u Saudiskoj Arabiji) želim da svim muslimanima ISTOKA i ZAPADA pojasnim NOVOTARIJE LJUDI SPRAM KUR'AN-a, te odgovor na njihove zablude i sami stav Kur'ana i Sunneta spram tih stvari i pitanja!

Molim Allaha Uzvišenog Njegovim imenima i svojstvima da učini ovo djelo iskreno i samo u ime Njega, želeći time Allahovo zadovoljstvo i da ga upiše u moja dobra djela a On je Kadar svemu!

Također molim Ga da nas učini od onih koji će učiti Kur'an razmišljajući o Njemu (uzimajući pouku) te radeći po Njegovim riječima. Amin

Naša posljednja dova je hvala Allahu i neka je mir i spas na Allahova Poslanika, Njegovu porodicu i sve koji Ga slijede do Sudnjega dana!

I GLAVA

Sastajanje radi učenja Kur'an-a

1.Propis učenja Kur'an-a u DŽEMATU

Učenje Kur'ana je IBADET i od najbolji dijela kojima se čovjek približava svome Gospodaru. Osnovu u svakom ibadetu pa tako i tokom učenja Kur'ana jeste da bude na način kako je to radio Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, te kako su to radili i praksom nama prenijeli ashabi i naši ispravni prethodnici. Nije poznato niti preneseno od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je tražio od svojih ashaba radijjallahu anhum da uče Kur'an u džematu u jednom glasu, naprotiv svaki od njih je učio za sebe odnosni jedan bi učio dok bi drugi šutjeli i slušali (bilo da se radi o učenju tedžvida ili uopćeno učenje Kur'ana).

Bilježi se od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem daje kazao:

عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَجْرَ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَوَعَظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ لَهَا الْأَعْيُنُ وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ قُلْنَا أَوْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةُ مُوَدِّعٍ فَأَوْصِنَا قَالَ :"أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى بَعْدِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ."

"Oporučujem vam bogobojaznost, i da budete pokorni vašim vođama pa kada bi on bio i rob Habešija (današnja

Etiopija). Onaj ko bude živio poslije mene vidje će mnoga razilaženja, i držite se moga sunneta i sunneta moji pravedni halifa (nasljednika) poslije mene, i uhvatite to čvrsto očnjacima, a klonite se novi stvari, doista su nove stvari Bid'a (novotarije) a svaka novotarija je zabluda." Ahmed

Prenosi se također da je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem kazao:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِىُّ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje to se odbija." Davud, 4/329.

dok u drugoj predaji se bilježi da je rekao:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere) to se odbija". Muslim, 5/132.

Prenosi se od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je naredio Abdullah Ibn Mesudu radijjallahu anhu da mu uči Kur'an na što mu je Ibn Mesud rekao:

"O Allahov poslaniče zar da ja učim Kur'an tebi, a tebi se objavljuje! Pa mu je kazao Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Ja volim da Ga slušam od nekoga drugog."

2.Okupljanje u mesdžidu ili kući radi učenja Kur'an-a

Ukoliko je cilj okupljanja u kući ili mesdžidu da se uči Kur'an džematski u jednom glasu (istovremeno se podudaraju glasovi s nijjetom) onda to biva nešto što nije propisano (zabranjeno) a u najmanjem slučaju biva mekruh (pokuđeno) jer nam šerijatskog teksta ili dokaza koji upućuju da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem i njegovi ashabi to činili.

Ako bude cilj okupljanja ljudi u mesdžidu ili drugdje radi poučavanja učenju Ku'rana ili Tedžvidu to biva dozvoljenim i preporučenim djelom. Kada se grupa ljudi okupi u mesdžidu da uči Kur'an bilo to hifzom ili da jedan od njih uči dok drugi slušaju (bez da se želi da u tom skupu se uči Kur'an jednim glasom) to je dozvoljeno kao što se prenosi od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao:

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِى شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الأَعْمَشِ عَنْ أَبِى صَالِحٍ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِىِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ

"Ne okupe se ljudi niti u jednoj od Allahovi kuća, čitajući i učeći Kur'an a da se ne spusti na njih smirenost, da ih ne okruže Meleki, prekrije ih milost te ih Allah spomene onima kod sebe." Ebu Davud, 1/544.

3.Dova po završetku učenja Kur'ana-HATMA DOVA

Dova po završetku učenja Kuran-a je propisana, dozvoljena osim da to postane stalna praksa te ljudi to uzmu i shvate kao nešto popratno ili obavezno, kao i da ne bude učena na jedan unaprijed utvrđeni način (šablon) ili da se uzme kao sunnet koji se mora slijediti…jer ništa od navedenoga nije preneseno od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem nego je to postupak pojedinih ashaba radijjallahu anhum. Također nerijetko se uz HATMU DOVU vežu ili dodaju druge popratne stvari kao što su gozbe ili ručak što je dozvoljeno s šartom (uslovom) da ne pređe u stalnu praksu ili adet (običaj) koji se mora da uradi nakon proučena Kur'an-a. (Fetva Stalne Komisije za Fetve u S.ARABIJI (3861))

4.Podijela učenja određeni dijelova Kur'ana-a prisutnima (bilo to sure ili određeni broj ajeta)

Podjela Kur'ana prisutnima u hlaki radi učenja (na džuzove ili sure) s ciljem da bi svaki od njih proučio određeni dio Kur'an-a, a oni opet došli do HATME dove nije propisano i ne smatra se taj vidi učenja Hatmom Kur'an-a,a sam njihov nijjet (cilj, namjera) sticanja nagrade i bereketa biva manjkav i nepotpun.

Doista učenje Kur'an-a treba da bude s ciljem približavanja Allahu Uzvišenom i sticanja nagrade od Njega kao i razmišljanje o Kur'anskim poukama i porukama.

5.Okupljanje radi učenja Kur'an-a umrlom ili onome ko pozove na taj skup

Sakupljanje ljudi kako bi učili Kur'an za nekoga ili za dušu umrle osobe nije propisano i nema dokaza u šerijatu za takvo nešto, taj čin biva novotarija a svaka novotarija je zabluda kao što je rekao Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem. S druge strane ukoliko ljudi koji uče Kur'an to rade za naknadu (novac) kao što je to slučaj s našom stvarnošću onda to biva teže od gore spomenutog slučaja,osoba koja tako čini nema nagradu niti onaj ko to pozove da mu se uči. Cilj ovakvog učenja ne biva obožavanje niti približavanje Allahu Uzvišenom,nego to biva radi ovodunjalučke koristi.

Poznato je da ukoliko nešto od ibadeta bude uređeno radi materijalne koristi,od tih ibadeta onda nema niko koristi nego čovjek biva grešan a taj čin kvari djela (jer je neispravan nijjet). Da bi neko djelo bilo ispravno mora da zadovolji dvije stvari:

- Ihlas (iskrenost) u djelu
- Mutabea (slijeđenje Poslanika sallallahu aleji ve sellem u načinu i kakvoći obavljanja toga dijela)

Ispunivši ova dva uslova čovjek treba da se nada nagradi od Gospodara jer nije upao u sporne i nove stvari. Ono što koristi od djela a samim time i od učenja Kur'an-a, djelo kojim je ciljano Allahovo zadovoljstvo i približavanje učača Kur'ana ili

onoga koji ga je pozvao da mu uči. Obaveza svakoga muslimana je da se kloni sumnjivi i novi stvari, te ukoliko želi da pribavi neku korist sebi ili nekome drugom od svojih bližnjih (živi ili umrli) to će uraditi na način kako su to radili ispravni prethodnici: da udijeli sadaku, da dovi za njih, da obavi Hadždž ili Umru… to su stvari koje koriste njima a koje su na osnovu dokaza preneseni do nas. Sve ono od ibadeta za šta nema dokaza u Allahovoj vjeri je NOVOTARIJA.

6.Učenje Kur'an-a jutrom ili uvečer u džematu jednim glasom

Stalna praksa učenja Kur'an-a u džematu jednim glasom poslije obavljeni namaza ili u neko drugo vrijeme je nova stvar u vjeri (Bid'a) a također i zajednički zikr po obavljenom namazu je NOVOTARIA za koju nema dokaza u Allahovoj čistoj vjeri. Kada bi svako od njih učio Kur'an za sebe bilo da se to radi u halki na način da jedan počne pa kada završi drugi nastavi ili neki drugi vid je dozvoljen i od najbolji djela kojima se čovjek može da približi svome Gospodaru.

Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem u hadisu koji prenosi Ebu Hurejre radijjallahu anhu, a bilježi ga imam Muslim:

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِى شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الأَعْمَشِ عَنْ أَبِى صَالِحٍ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِىِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلاَّ نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلاَئِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ » .

"Ne okupe se ljudi niti u jednoj od Allahovi kuća, čitajući i učeći Kur'an a da se ne spusti na njih smirenost, da ih ne okruže

Meleki, prekrije ih milost te ih Allah spomene onima kod sebe." Ebu Davud, 1/544.

7.Učenje Kur'an-a Petkom u džematu jednim glasom prije izlaska imama

Učenje Kur'an-a Petkom u džematu jednim glasom prije izlaska imama nije dozvoljeno niti je to praksa nekoga od ispravnih prethodnika, kao što nije dozvoljeno da se neki ibadet veže za određeni dan i prostor bez da je to već došlo u šerijatskim tekstovima.

8.Učenje Kur'an-a Petkom prije Džume namaza s povišenim tonom

Stav islama spram spomenutog pitanje jeste da se to smatra kao novotarija kao i učenje Kur'an-a povišenim tonom prije sabahskog ezana (konstantno s ubjeđenjem da je to propisano). Postavljeno je pitanje Stalnoj Komisiji za Fetve u Saudijskoj Arabiji u kontekstu ovoga gore spomenutog,pa su odgovorili:

"Nije nam poznat šerijatski dokaz koji upućuje na postojanje toga u vremenu Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Također ne poznajemo da je to činio neko od ashaba radijjallahu anhum a sve što nije u njihovo vrijeme bilo poznato a vezano je za ibadete i obožavanje Allaha smatra se Bid'om (novotarijom) koja vodi u zabludu."

9.Učenje Fatihe za nekog od umrli (za njegovu dušu)

Učenje sure Fatihe poslije dove ili poslije učenja Kur'an-a je novotarija koja nema osnovu u šerijatu, koju nije činio najbolji Allahov rob koji je kročio na ovu Zemlju, a niti najbolje generacije muslimana za koje je Allah u najboljoj knjizi Kur'an-u potvrdio da je On njima zadovoljan a i oni Njime. Rekao je Allahov Poslanik upozoravajući svoj ummet:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim 5/132.

10.Učenje Fatihe poslije FARZ NAMAZA

Nije od sunneta da se uči Fatiha po obavljenom namazu (farz ili sunnet) bilo to da je pojedinačno ili u džematu. To su nove stvari koje nisu bile prakitkovane u doba Allahova Poslanika Sallallahu alejhi ve sellem, a Allah i Njegov poslanik su čisti od toga!

11.Učenje Fatihe poslije Vitr namaza neodređeni broj puta

Kur'an je Allahov govor, te vrijednost Allahova govora nad govorom ljudi je kao vrijednost Allaha nad njegovim stvorenjima. Učenje Kur'an-a je vrijedno djelo a vrijednost toga dijela zna samo Allaha uzvišeni. Nema niko pravo da sam od sebe bez dokaza odabire i unapređuje određene Kur'anske sure bez da ima dokaz validan iz Kur'ana ili Sunneta. Kao što je učenje sure Fatihe prilikom Rukje ili u namazu na svim rekatima ili pak učenje Ajetu-l-Kursij prilikom odlaska na spavanje te učenje dova i sura zaštitnica (En-Nas, El-Felek, El-Ehad).

Također nije propisano da se odabiru i uče određeni ajeti ili sure te se oni uče i ponavljaju određeni broj puta osim onih za koje postoji dokaz jer su ovo stvari od Ibadeta i one moraju da budu u granicama i po praksi Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem.

Nakon svega ovoga rečenog vidimo da izdvajanje sure Fatihe i učenje njeno poslije Vitr namaza neodređeni broj puta (pa ako bi i bio određen broj puta) nije dozvoljeno i nije praksa onih prije nas. Svako dobro je u mnoštvu učenja Kur'an-a bez da se izdvajaju određene sure ili da se vežu za određeni prostor ili vrijeme.

12.Učenje Kur'ana u Džematu te učenje dove opskrbe za organizatora toga

Učenje Kur'ana s razumijevanjem je od najbolji ibadeta i od stvari koje bivaju uzrokom da Allaha uputi i ojača onoga ko to čini te damu poveća opskrbu. No, učenje Kur'an-a na gore spomenuti način je Novotarija koja nema osnovu u šerijatu koju nije radio Poslanik Sallallahu alejhi ve sellem, niti ashabi niti

neko od Islamske uleme. Svako dobro je u slijeđenju oni prije nas a svako zlo je u slijeđenju zalutali. Kaže Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِىُّ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje to se odbija." Davud, 4/329.

Dova upućena Allahu je za sva vremena i prostore poželjna bilo da je ona u teškoći ili blagodati a posebno u određenim prilikama kao što su: na sedždi u namazu, prije selama u namazu,u zadnjoj trećini noći (svake noći)...

Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى قَالَ قَرَأْتُ عَلَى مَالِكٍ عَنِ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَبِى عَبْدِ اللَّهِ الأَغَرِّ وَعَنْ أَبِى سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الآخِرُ فَيَقُولُ مَنْ يَدْعُونِى فَأَسْتَجِيبَ لَهُ وَمَنْ يَسْأَلُنِى فَأُعْطِيَهُ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِى فَأَغْفِرَ لَهُ ».

"Svake noći silazi naš Gospodar Uzvišeni na ovodunjalučko nebo u zadnjoj trećini noći, te Kaže: Ko će da me pozove pa da mu se odazovem,ko će da traži pa da mu dam, ko će da moli za oprost pa da mu oprostim." Muslim, 2/175.

Preneseno je od Ibn Abbasa radijjallahu anhu da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kazao:

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِى شَيْبَةَ وَزُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ قَالُوا حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ أَخْبَرَنِى سُلَيْمَانُ بْنُ سُحَيْمٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْبَدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- السِّتَارَةَ وَالنَّاسُ صُفُوفٌ خَلْفَ أَبِى بَكْرٍ فَقَالَ « فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِى الدُّعَاءِ فَقَمِنٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ ».

"Na ruku'u veličajte svoga Gospodara,a na sedždi se potrudite da molite vašeg Gospodara,jer tada ste najpreči da vam se odazove."Muslim, 2/48.

Također se bilježi od Ebu Hurejre radijjallahu anhu da je rekao,rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

وَحَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ وَعَمْرُو بْنُ سَوَّادٍ قَالاَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ عَنْ سُمَىٍّ مَوْلَى أَبِى بَكْرٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا صَالِحٍ ذَكْوَانَ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ ».

"Najbliže što rob bude svome Gospodaru jeste kada je na sedždi pa povećajte (umnožite)vaše dove."Muslim 2/49.

II GLAVA

Završna dova – HATMA DOVA

1.Gozba po završetku Kur'an-a

Gozba je propisana i ima utemeljenje prilikom sklapanja braka po riječima Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem:

وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْغُبَرِىُّ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ تَزَوَّجَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَلَى وَزْنِ نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « أَوْلِمْ وَلَوْ بِشَاةٍ ».

"Napravi gozbu pa makar i sa jednom ovcom (da zakolješ)"Muslim, 4/144.

Što se tiče gozbe i slavlja prilikom HATME DOVE, nije poznato u vremenu Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da su oni nešto tako činili, a da ima osnovu mi ne sumnjamo da bi to nama bilo preneseno kao i svi drugi propisi koji su došli od nas ispravni putem. Na osnovu rečenoga vidimo da gozba i slavljem povodom hatme dove nema osnovu i to je novotarija uvedena u vjeru a na koju je upozorio Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem riječima:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِىُّ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje to se odbija." Davud, 4/329.

dok u drugoj predaji se bilježi da je rekao:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim, 5/132.

Nema ispravni predaja od ashaba a niti tabina da su oni tokom mjeseca Ramazana dijelili hranu ili piće po završenoj Hatmi dovi nego je to novotarija koju su uveli ciljajući njome ibadet i približavanje Allahu, vezujući je za vrijeme i prostor a to je najjasni vidi bide (novotarije).

Svaka nova stvar je novotarija a mi muslimani nismo u potrebi za nečim sličnim jer je Allah Uzvišeni u svojoj Plemenitoj knjizi rekao:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾ ﴾ المائدة: ٣

"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera."

A također prenosi se predaja od Arbada Ibn Sarije radijjallahu anhu da je rekao: Držao nam je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem vaz (ders) pa smo mu rekli o Allahov Poslaniče oporuči nam nešto! Pa je rekao:

حَدَّثَنَاالضَّحَّاكُ بْنُ مَخْلَدٍ عَنْ ثَوْرٍ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السُّلَمِيِّ عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَجْرَ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَوَعَظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ لَهَا الْأَعْيُنُ وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ قُلْنَا أَوْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللهِ كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةُ مُوَدِّعٍ فَأَوْصِنَا قَالَ :"أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى بَعْدِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ."

"Oporučujem vam bogobojaznost, i da budete pokorni vašim vođama pa kada bi on bio i rob Habešiski (današnja Etiopija). Onaj ko bude živio poslije mene vidje će mnoga razilaženja, i držite se moga sunneta i sunneta moji pravedni halifa (nasljednika) poslije mene,i uhvatite to čvrsto očnjacima, a klonite se novi stvari, doista su nove stvari Bid'a (novotarije) a svaka novotarija je zabluda." Ahmed, 28/373.

Prenosi se od Imama Malika Ibn Enesa rahimehullahu da je rekao: "Ko uvede nešto novo u ovu našu vjeru što nije od nje,ta on je ustvrdio da je Muhammed Ibn Abdullah sallallahu alejhi ve sellem pronevjerio poslanstvo, jer Allah Uzvišeni kaže:

قَالَ تَعَالَى:﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًاۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍۙ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾ ﴾ المائدة: ٣

"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera."

i što nije tada bilo vjera (za vrijeme Poslanika) nije ni danas, niti će kada biti"

No, ukoliko bi se ponekada desilo da bude neka gozba bez da se cilja ona i planira onda za takvo nešto inšAllah nema smetnje!

III GLAVA

Uzimanje naknade za učenje Kur'an-a

1.Propis uzimanja naknade za učenje Kur'an-a

Nije dozvoljeno onome ko uči Kur'an da uzima za to naknadu prije ili poslije toga čina bez razlike da li je to učenje u namazu ili mimo toga (učenje za hatmu ili duše umrli). Treba naglasiti ovdje da uzimanje današnjih imama mesdžida i muezina nije iz ovoga gore spomenutog koje se uzima iz državnog (islamskog) fonda u hilafetu. Ne smatra se to uzimanjem za učenje Kur'an-a niti za učenje u namazu nego je to naknada za zauzetost i rad osobni za obavezu svih muslimana koju on u njihovo ime obavlja. Poznato je da je Omer radijjallahu anhu davao mudžahidima (borcima na Allahovom putu) i koje njima pomagao određenu naknadu iz državnog imetka. Potvrda ovoga jesu i riječi Allaha Uzvišenog u Kur'an-u gdje se kaže da je dozvoljen onima koji skupljaju Zekat određeni procent u samom tom Zekatu pa i ako su bogati zbog uloženog truda u obaveznim islamski stvarima.

2.Iznajmljivanje ljudi (Karia) radi učenja Kur'an-a

Uzimanje učača Kur'an-a kako bi oni učili za duše umrli je novotarija za koju nije prenesen dokaz u Allahovoj vjeri i smatra se taj čin uzimanje i jedenje imetka ljudi na haram (nedozvoljen) način. Onaj ko uči Kur'an s nijjetom da uzme za to neku materijalnu naknadu, njegovo djelo biva pokvareno jer je

njime ciljano nešto drugo mimo nagrada i približavanje Allahu Uzvišenom.

Rekao je Allah Milostivi,Samilosni:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾ هود: ١٥ - ١٦

"Onima koji žele život na ovom svijetu i ljepote njegove - Mi ćemo dati plodove truda njihova i neće im se u njemu ništa prikratiti. Njih će na onom svijetu samo vatra peći; tamo neće imati nikakve nagrade za ono što su na Zemlji radili i biće uzaludno sve što su učinili."

Od stvari koje se ubrajaju u ibadete jeste i učenje Kur'an-a, te se to ne čini radi neki ovodunjalučki koristi, nego treba da se cilja Allahovo zadovoljstvo i očekuje Njegovo nagrada. Čovjek kada uči Kur'an radi naknade nema nikakvu nagradu kod Allaha za to učenje a niti to koristi onome za čiju se dušu to uči. Taj imetak biva upropašten dok da je čovjek taj imetak udijelio recimo u sadaku na ime mrtvoga imao bi korist i on i onaj u čije je ime udijeljeno. Obaveza na svakom onome ko je učio i uzeo imetak na haram način da to vrati te da se pokaje i boji Allaha, a svoju opskrbu da potraži na halal način. Rekao je Milostivi u Kur'anu:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ ۚ ﴿٣﴾ ﴾ الطلاق: ٢ - ٣

"A onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći. I opskrbi će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta."

Obaveza na svakom muslimanu je da ne jede imetak na gore spomenuti način. Istina je da je učenje Kur'an-a od najbolji ibadeta jer za svaki proučeni Harf (slovo) iz Allahove Knjige slijedi nagrada od 10 sevaba, no ovo samo kod onoga ko bude imao ispravan nijjet približavanja i obožavanja Allaha Uzvišenog ne želeći time ništa od dunjaluka.

I na kraju kažem:

- Uzimanje(iznajmljivanje) učača Kur'an-a je NOVOTARIJA koja nema osnovu u šerijatu.
- Uzimanje imetka na spomenuti način je HARAM, jer se za pokornost ne uzima nagrada od ljudi nego od Gospodara ljudi.

Naredio je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem onome ko uči Kur'an da samo pomoć traži od Allaha, prenosi imam Tirmizi u svome sunenu od Imrana Ibn Husejna da je jedne prilike on naišao pored čovjeka koji je učio Kur'an i tako tražio od ljudi, pa mu je kazao:

"Ko bude učio Kur'an neka traži od Allaha naknadu za to, doista će doći narod koji će učiti Kur'an i njime tražiti od ljudi."

Učenje Kur'an-a odnosno uzimanje naknade za podučavanje Kur'anu ili učenje Rukje kojom se može da okoristi osoba mimo učača je dozvoljeno i na to upućuje hadis Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem a kojeg prenosi Ebu Seid El-Hudri radijjallahu anhu kada je učio Rukju i izliječio jednog

čovjeka te uzeo za to naknadu ovcu (podučivši njih liječenju Kur'anom). Ovo upućuje na dozvoljenost uzimanja naknade za podučavanje nekim stvarima iz vjere i dozvoljenost uzimanja naknade za Rukju.

IV GLAVA

Učenje Kur'an-a za umrle

1.Učenje Kur'an-a za umrle

Ovo djelo i slična njemu nemaju nikakvu osnovu u Islamu niti su bila praksa ashaba Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem niti nekoga od ispravni prethodnika. Naprotiv zapretio je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem onima koji postupaju drugačije naređenom:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim 5/132.

U vjerodostojnoj zbirci hadisa koju bilježi imam Muslim prenosi se hadis od Džabira radijjallahu anhu da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem imao običaj da tokom hudbe kaže:

"A zatim, doista je najbolji govor Allahov govor a najbolja uputa-uputa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem. Najgore stvari su novotarije a svaka novotarija je ZABLUDA."Muslim te dodaje imam Nesai u svome sunenu sa ispravnim lancem prenosioca: "A svaka zabluda je u VATRI"

2.Učenje Fatihe za duše umrlih

Za učenje Fatihe umrlih nema nikakva dokaza u šerijatu da taj postupak upućuje na nešto što je dozvoljeno te se stoga i ne uči. Osnova u svakom ibadetu jeste da bude ustezanje, čuvanje i zabrana sve dok se ne dođe sa jasnim dokazom koji tu stvar čini dozvoljenom. Potvrda ovim riječima jest Kur'anski ajet u kome Uzvišeni kaže:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَـٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ ٱلْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ ﴾ الشورى: ٢١

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio? Da nije Riječi prije izrečene, među njima bi već bilo presuđeno. A nevjernike, doista, čeka patnja nesnosna."

Preneseno je do Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao:

بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim, 5/132.

a ako djelo bude odbijeno znači da je neispravno, pokvareno i Allahu mrsko s kojim se ne može da zasluži

Allahova blizina i milost. Uzimanje učača Kur'an-a (iznajmljivanje) želeći time nagradu za umrloga je strogo zabranjeno (Haram) te nije dozvoljeno uzeti naknadu za takvo nešto. Ko bude uzeo naknadu za učenje Kur'an-a, ta on je grješnik koji od svoga učenja nema nikakvu nagradu. Učenje Kur'an-a je ibadet i nije dozvoljeno da taj čin bude sredstvo sticanja ovodunjalučki koristi.

Kaže Allah Milostivi,Samilosni:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ ﴾ هود: ١٥

"Onima koji žele život na ovom svijetu i ljepote njegove - Mi ćemo dati plodove truda njihova i neće im se u njemu ništa prikratiti."

3.Učenje Kur'an-a u ime roditelja

Učenje Kur'an-a s ciljem da se sevabi pripišu roditeljima, te da im budu na vagi dobri dijela je po određenom broju učenjaka dozvoljeno i ako za to nemaju valjan šerijatski dokaz. Dok drugi dio učenjaka smatra da je to neispravno zbog nedostatka dokaza koje bi to djelo stavio na stepen dozvoljenog. Ukoliko bi to čovjek činio ponekada inšAllah nema smetnje! (Preuzeto iz Fetvi šejha Ibn Džibrina)

4.Učenje Fatihe za umrle roditelje

Učenje Fatihe za umrle roditelje ili neke druge osobe je NOVOTARIJA a razlog ovakve ocijene jeste što taj postupak i to djelo nije zabilježeno niti preneseno od Allahova Poslanika a niti

onih poslije njega. Ono što je dozvoljeno jest da se moli i dovi za roditelje i sve muslimane općenito bilo da se to radi u toku namaza prije namaza ili pak poslije namaza.

V GLAVA

Učenje Kur'an-a na Kaburovima

1.Učenje Kur'an-a na Kaburu umrlog (namaz, post, hadždž, dova)

Učenje Kur'an-a na Kaburovima je NOVOTARIJA koja nije zabilježena u vremenu Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem a niti od onih poslije Njega, te ne priliči nikom od nas da radi to po svome nahođenju ili slijedeći strasti pridržavajući se hadisa i oporuke Muhammeda Ibn Abdullah:

قَالَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَخْبَرَتْنِي عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim, 5/132.

Dužnost na svakom muslimanu je da slijedi one koji su nas prethodili u dobru od ispravnih prethodnika kako bi i sam bio na dobru kao što se bilježi hadis o Poslanika Islama: "Najbolji govor je Allahov govor a najbolja uputa-uputa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem".

Što se tiče dove pored Kabura,ona može da bude dozvoljena samo ako bi čovjek dovio nešto poput ovoga:

Gospodaru oprosti mu, smiluj mu se, Gospodaru uvedi ga u Džennet, Gospodaru učini da naše prebivalište vječno bude Tvoja milost, Tvoj Džennet…

Sama dova pored Kabura umrloga (ukoliko čovjek dovi za sebe) je novotarija iz razloga nedostatka dokaza da je to mjesto na kome se treba da dovi i upućuje dova. Treba skrenuti pažnju svima da je dova IBADET, tako da nije dozvoljeno da se upražnjava bilo kome drugom mimo Allahu Uzvišenom.

Kada je u pitanju post, namaz, učenje Kur'an-a umrlom i slično, za to nema dokaza u šerijatu koji jasno upućuje i daje dozvolu za takvo nešto. U šerijatu je došla dozvola za 4 stvari koje koriste umrlom a to su:

- Dova (da se moli za njega)
- Izostavljeni Vadžib (koji se mora uraditi a koji umrla osoba nije uspjela da uradi tokom života)
- Sadaka (milostinja)
- Oslobađanje roba iz ropstva

Za ove stvari je došao dokaz u šerijatu o njihovoj dozvoljenosti i propisanosti te neki od učenjaka smatraju da umrla osoba nema nikakvu drugu korist mimo ovih 4 spomenuti, a ispravno mišljenje je da umrli ima korist od dobri dijela ukoliko je i sam bio tokom života vjernik.

Ovdje je jako bitno naglasiti da ovo sve spomenuto nije put približavanja umrloj osobi nego da su to djela koja koriste umrloj osobi. Kao potvrda ovome jeste i riječi Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem koju prenosi Ebu Hurejre radijjallahu anhu:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ وَقُتَيْبَةُ – يَعْنِى ابْنَ سَعِيدٍ – وَابْنُ حُجْرٍ قَالُوا حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ – هُوَ ابْنُ جَعْفَرٍ – عَنِ الْعَلاَءِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ –صلى الله عليه وسلم– قَالَ « إِذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلاَّ مِنْ ثَلاَثَةٍ إِلاَّ مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ ».

"Kada umre čovjek prekinu se sva njegova djela osim u tri slučaja: ako je ostavio iza sebe kakvu sadaku (vakuf), ili znanje kojim se ljudi koriste, ili dobro odgojeno dijete koje mu čini dovu (moli Allaha da mu se smiluje)." Muslim, 5/73.

I ako dobro analiziramo ovaj hadis vidjet ćemo da nije rečeno u hadisu dobro dijete koje posti ili klanja za svoga roditelja, što jasno upućuje i poručuje svima nama da je obaveza na živima da rade i čine dobra djela (namaz, post, hadždž) za sebe te da dove i mole za svoje umrle a ovo je ono što su nama ostavili ispravni prethodnici Allah njima bio zadovoljan. Amin

2.Učenje Kur'an-a na Kaburu i traženje pomoći od umrloga

Učenje Kur'an-a na Kaburu je zabranjeno (Haram) koji vodi u novotariju. Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je najučeni u šerijatu, najbolji ibadetom, najbogobojazni i najrječiti u onome što nam je prenio od svoga Gospodara. Uzevši u obzir sve gore navedeno i poznavajući hadis u kome je Poslanik rekao:

بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِى مَسْكَنٍ وَاحِدٍ ثُمَّ قَالَ أَخْبَرَتْنِى عَائِشَةُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim, 5/132.

koji je općenit iz koga se ništa ne izdvaja i koji nam jasno kaže da je svaka nova stvar NOVOTARIJA a svaka novotarija zabluda a svaka zabluda u vatri, i svako onaj ko želi da ograniči ovaj dokaz nema osnove u tome jer ukoliko bi neko želio da pobroji sve šta obuhvata ovaj hadis trebao bi da napiše tomove na tu temu.

Kažem, učenje Kur'an-a je novotarija koju nije ni jednim vidom odobrio Allahov Poslanik niti je šta od njega preneseno na tu temu. Ono što se bilježi od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je činio jeste:

حَدَّثَنَا الْقَعْنَبِىُّ عَنْ مَالِكٍ عَنِ الْعَلاَءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- خَرَجَ إِلَى الْمَقْبَرَةِ فَقَالَ:«السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ»

"Mir sa vama stanovnici smrtnički domova vjernika muslimana. Mi ćemo ako Allah da priključit vam se…" Ebu Davud, 3/212.

Drugo, odlazak na Kaburove bilo da se radi o običnim ljudima ili o onome za koga misle ljudi da je EVLIJA (Allahov štićenik) da traže pomoć od umrlih ili neko drugog olakšanje

životni potreba smatra se i jeste VELIKI ŠIRK koji počinioca toga djela izvodi iz ISLAMA (postaje tim djelom Mušrik) a po riječima Allaha Slavljenog:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَـٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ ﴾ المؤمنون: ١١٧

"A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići."

Ovaj ajet nam jasno govori da svako onaj ko bude dovio nekom drugom mimo Allahu toga počinioca vodi u ŠIRK i zabludu što je velika propast. Također ono što razumijemo iz ajeta jeste da je stav i konačan sud za prekršioca u Allahovim rukama kako kaže Uzvišeni: "Pred Gospodarom svojim će račun polagati".

Ono što je još jako bitno a na šta nam upućuje Kur'anski ajet jest počinilac toga dijela nema nikakve koristi od toga te biva izgubljen i on i njegova dova (djelo) kao što kaže Allah Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ ﴾ المؤمنون: ١١٧

"I nevjernici ono što žele neće postići."

Dova upućena nekom drugom mimo Allaha jeste zabluda (jasna zabluda):

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَقَدِ ٱصْطَفَيْنَـٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴾ البقرة: ١٣٠

"Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe. A Mi smo njega na ovom svijetu odabrali, i na onom će biti među dobrima."

Kao i riječi:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَـٰفِلُونَ ﴿٥﴾ ﴾ الأحقاف: ٥

"Ko je u većoj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana neće odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodušni."

Što je jako zapanjujuće a što lahko možemo primijetiti da ljudi koji odlaze na kaburove oni znaju da su oni kojima se oni mole trula tijela, koji ne mogu ni sebi da pomognu pa kako onda tek da pomognu nekome drugom ko im dovi?

Zaista u veliko čuđenje spada gore rečeno, i ljudi koji to rade da se vratili svome razumu i svojoj prirodi uočili bi u kakvoj su zabludi. Molim Allaha Uzvišenog da sve muslimane uputi, otvori im oči i razum kako bi vidjeli istinu, i ostali na njenom putu. Amin

Poručujem svima onima koji se mole mimo Allaha da znaju da je Allah jedni koji se odaziva kada ga rob iskreno zamoli i koji je posjednik života i smrti, Allah sam za sebe kaže obraćajući se Muhammed sallallahu alejhi ve sellem:

قَالَ تَعَالَىٰ: أَعُوذُ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ ﴾ البقرة: ١٨٦

"A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na pravom putu."

Ukoliko bi neko kazao: Ponekada se desi da neko dovi umrlom (za koga ljudi misle da je EVLIJA) te da se nakon te dove desi da Allah po kaderu (odredbi) ispuni i da ono što je tražila ta osoba!?

Odgovor na ovakvo i slično pitanje bio bi,da mi znamo s ubjeđenjem da ono što se desilo njima nije ništa došlo od tih umrlih odnosno od strane Evlije a niti zbog dove koju su uputili.

Allah Svevišnji kaže:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ ﴿٥﴾ ﴾ الأحقاف: ٥

"Ko je u većoj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana neće odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodušni."

Doista umrli ne mogu da pridobiju kakvu korist za sebe a ni drugima kao što ne mogu da otklone nedaću od sebe a niti od drugi, pa kako tek drugima da pomognu i budu od koristi?

Rekao je Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَٰتٌ غَيْرُ أَحْيَآءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾ النحل: ٢٠ – ٢١

"A oni kojima se oni, umjesto Allahu, klanjaju - ništa ne stvaraju; oni su sami stvoreni; tvari su, nisu živi i ne znaju kada će biti oživljeni."

Kur'anski ajet nam jasno govori da umrli ne mogu da ništa koriste sebi a preče je da koriste sebi pa kako tek umrlima da koriste? A sve ovo se dešava po Allahovoj odredbi kao iskušenje za te ljude. Nerijetko Allah ispituje (na kušnju stavlja) svoje robove time što im olakša put ka činjenju grijeha kako bi provjerio ko će se da suzdrži i bogobojazan bude. Zar do tebe nije doprla vijest o sinovima Benu Israil kada im je Allah zabranio lov Subotom (a tim danom im je dolazila lovina u izobilju) pa su se oni okrenuli ka spletkama da bih Allaha prevarili, bacali su mreže Subotom a vadili drugim danom. Zbog ovi stvari reko im je Allah:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ﴿٦٥﴾﴾ البقرة: ٦٥

"Budite majmuni prezreni!".

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِى ٱلسَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ ۙ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾﴾ الأعراف: ١٦٣

"I upitaj ih o gradu koji se nalazio pored mora kad su propise o suboti kršili: kada su im ribe, na oči njihove, dolazile dok su subotu svetkovali, a kad nisu svetkovali, one im nisu dolazile. Eto, tako smo ih u iskušenje dovodili zato što su stalno griješili."

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَٰهَا نَكَٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ ﴾ البقرة: ٦٥ - ٦٦

"Vama je poznato ono što se dogodilo onima od vas koji su se o subotu ogriješili, kao i to da smo im mi rekli: "Budite majmuni prezreni!". Savremenicima i pokoljenjima njihovim to smo učinili opomenom, a poukom onima koji se boje Allaha."

Zar ti nije poznato kako je Allah iskušao ashabe radijjallahu anhum dok su bili u obredima Hadždža, kaže Allah Milostivi, Samilosni:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ ﴾ المائدة: ٩٤

"O vjernici, Allah će vas dovoditi u iskušenje sa divljači koja će biti na dohvat ruku vaših i koplja vaših - da Allah ukaže na onoga koji Ga se boji kad ga niko ne vidi. A onoga ko i poslije toga nasilje učini čeka bolna patnja."

Te je Allah slao njima lovinu koja je bila na dohvat ruke i ne samo to nego je Allah slao gotovu hranu kako bih ih iskušao, no i pored svega nakon svega generacija najbolji ljudi svih vremena nisu pali na iskušenju zbog njihove bogobojaznosti i straha od Allaha. Svrha svega rečenoga jeste da Mušrici (koji dove umrlima) bivaju iskušavani time što Allah ponekada da ono što traže kako bi ih na još veću kušnju stavio (ispit).

Molim Allaha da nam ISTINU pokaže ISTINOM koju ćemo slijediti, i da nam NEISTINU pokaže NEISTINOM koje ćemo se klonuti. Amin

3.Podizanje glasova prilikom učenja Kur'an-a u kući umrloga te prilikom nošenja istog ka Kaburu

Spomenuto djelo je novotarija koja nije bila poznata u vremenu Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem niti vremenu ashaba radijjallahu anhum. Allah je spustio Kur'an da bi se ljudska srca upozorila te da ga uči za sebe kako bi razmišljao i opomenu uzeo. O stvari koje su novotarija a raširene su među ljudima jest i ugošćavanje ljudi od strane ožalošćeni što nema utemeljenja među muslimanskim običajima tokom žalosti. Ashabi su smatrali da je okupljanje u kući umrloga od stvari koje su zabranjene (od NARICANJA) a poznato je da NARICANJE spada u velike grijehe jer je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao:

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِى شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ ح وَحَدَّثَنِى إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ - وَاللَّفْظُ لَهُ - أَخْبَرَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلاَلٍ حَدَّثَنَا أَبَانٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى أَنَّ زَيْدًا حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا سَلاَّمٍ حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا مَالِكٍ الأَشْعَرِىَّ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِىَّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « أَرْبَعٌ فِى أُمَّتِى مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لاَ يَتْرُكُونَهُنَّ الْفَخْرُ فِى الأَحْسَابِ وَالطَّعْنُ فِى الأَنْسَابِ وَالاِسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ وَالنِّيَاحَةُ ». وَقَالَ « النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ ».

"Žena koja nariče (udara se po licu i čupa kosu i viče od žalosti) ukoliko se ne pokaje prije smrti biće proživljena a na njoj odjeća od Katrana u kojoj će se pržiti." Muslim, 3/45.

Moj savjet svim njima jeste da se klone svih novotarija jer time biva dobro za njih a i za umrloga jer se prenosi od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao: Doista se umrli

izlaže patnji plačem onima poslije njih što ostaju te sa građevinama na kaburima.

Umrli biva izložen bolu od toga plača i naricanja i ako to nije djelo koje je on počinio. Rekao je Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ ﴾ فاطر: ١٨

"I nijedan grješnik neće grijehove drugog nositi."

Patnja nije od kažnjavanja jer je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Putovanje je jedan dio patnje) a svakako da u tome ima boli, poteškoće i svega što ide uz to. I moj savjet svima je da se klone ovih novotarija jer ne donose nikakvo dobro osim Allahova prezira i mrtvom poveća je samo patnju.

4.Učenje Kur'an-a na Kaburovima i u kući umrloga

Odmah da kažem učenje Kur'an-a na Kaburima je Haram (zabranjeno) te sami sevabi od toga učenja kako kaže ulema ne stižu do umrloga, naprotiv to biva NOVOTARIJA. Ovakav odgovor je dala i Komisija za Fetve u Saudijskoj Arabiji:

"Učenje Kur'an-a je ibadet za koji nije dozvoljeno da se uzima naknada za učenje istoga,a posebno se ta zabrana odnosi na učenje Kur'an-a umrlima i nije dozvoljeno dati onome ko uči, a sam on nema nikakvu nagradu kod Allaha nego biva grješnikom."

Kaže Šejhu-l-Islam Ibn Tejmijje rahimehullahu: "Nije ispravno uzimanje učača Kur'an-a umrlom, kao i samo učenje Kur'an-a jer to nije preneseno od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem niti od ispravni prethodnika, dok su učenjaci

kazali: Doista učač Kur'an-a s nijjetom uzimanja naknade nema nikakve nagrade u tome, pa kako i šta će da koristi umrlom?"

Osnova u svim ibadetima da su zasnovani jeste da su oni zasnovani na oprezu i ne čine se osim ako dođe šerijatski tekst koji ih stavlja na stepen dozvoljeni. Kaže Allah u Kur'anu:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩ ﴾ النساء: ٥٩

"O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim. A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rješenje ljepše."

I rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِىُّ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje to se odbija." Davud, 4/329.

dok u drugoj predaji se bilježi da je rekao:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلاَثَةُ مَسَاكِنَ فَأَوْصَى بِثُلُثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا قَالَ يُجْمَعُ

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere) to se odbija". Muslim, 5/132.

I takva djela nije radio Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem niti neko od njegovi ashaba, a mi znamo daje najbolja uputa,uputa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem a najgore stvari su novotarije. Svako dobro biva u slijeđenju onoga s čime je došao Allahov Poslanik u tome kontekstu rekao je Allah Gordi:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ ﴾ لقمان: ٢٢

"Onaj ko se sasvim preda Allahu, a uz to čini dobra djela, uhvatio se za najčvršću vezu. Allahu se na koncu sve vraća."

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ ﴾ البقرة: ١١٢

"Onoga ko se bude Allahu pokoravao i uz to dobra djela činio, toga čeka nagrada kod Gospodara njegova, takvi se neće ničega bojati i ni za čim neće tugovati."

Svako zlo je u suprotstavljanju i uzimanju stranputice za put, te činjenje ibadeta nekom mimo Allaha uzvišenoga.

VI GLAVA

Liječenje Kur'anom

1.Liječenje Kur'anom, učenje sura zaštitnica, nošenje amajlija (amuleta)

Dozvoljeno je liječiti Kur'anom kao što se prenosi od ashaba Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da su oni to činili kao što je zabilježeno u hadisu od Ebu Seida El-Hudrija radijjallahu anhu: Izašli su ashabi na putovanje te su putovali sve dok nisu došli do jedne doline u kome je bilo jedno od arapski plemena, pa su ih zamolili da ih ugoste no, oni to odbiše. U međuvremenu njihovog vođu je ujela zmija te su počeli da mu traže lijek, no bez uspjeha. Neko je rekao od njih, kada biste otišli do one skupine koja je zatražila da ih ugostimo, te ih pitali možda oni imaju za ovo lijek!? Potom su otišli ka njima i kazali im šta se desilo i zatražili pomoć od njih. Pa su ashabi potvrdno odgovorili, no nećemo učiti Rukju jer mi smo zatražili od vas da nas ugostite i vi ste to dobili. Tako da su ashabi zatražili naknadu za učenje(nekoliko ovaca) Rukje na šta su oni pristali. Potom je jedna od ashaba radijjallahu anhu počeo da puše i da uči:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ ١ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٢ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧ ﴾ الفاتحة: ١ – ٧

"U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo, Milostivog, Samilosnog, Vladara

Dana sudnjeg, Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo! Uputi nas na pravi put, na put onih kojima si milost Svoju darovao, a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!"

Nakon ove Rukje vođa plemena je ustao kao da ga ništa ni zadesilo nije, te im dadoše njihovu naknadu. Te su neki ashabi rekli da se ta naknada podijeli među njima na što je rekao onaj što je učio: Ne činite to sve dok ne dođemo do Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem te mu kažemo šta se desilo, pa da vidimo šta će nam narediti!

Ispričali su Allahovom Poslanika sallallahu alejhi ve sellem šta se desilo na šta je on rekao: " A kako si znao da je to lijek? Te im je odobrio da to podijeli rekavši da i Njemu izdvoje udio u tome."

I ovaj hadis je dokaz dozvoljenosti učenja i liječenja Kur'anom kao i dozvoljenosti uzimanja naknade.

Propis nošenja hamajlija (amuleta) i slični stvari-to nije dozvoljeno po ispravnom stavu učenjaka a dokaz je općenit koji upućuje na zabranu nošenja tih stvari kako bi se zatvorila vrata Širka.

2.Pisanje amajlija (čarolija) te stavljanje isti na tijelo bolesnika

Dozvolio je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem da se tokom Rukje uče Kur'anski ajeti te da se uče dove (koje su prenesene od Poslanika) i razni zikrovi koji su daleko od sporni stvari i širka.

Prenosi se hadis od Avfa Ibn Malika radijjallahu anhu da je rekao Allahovom Poslaniku: Mi smo u doba Džahilijeta liječili (Rukju učili) pa kako sada da liječimo? Pa je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao:

"Pokažite mi svoju rukju (proučite mi je) nema smetnje s učenjem ukoliko nije Širk" Muslim

Konsenzus Islamske uleme je o dozvoljenosti učenja Rukje ukoliko je ona na prethodno opisani način, s ubjeđenjem da Rukja biva uzrokom a ne da je ona sama lijek- izlječenje biva samo od Allaha i po Njegovom kaderu (odredbi).

No, pitanje oko nošenja i vješanja nečega (amajlije, zapisi, amuleti) oko vrata ili nekoga drugog dijela tijela biva Haram ukoliko je u tome zapisu ili amajliji nešto drugo mimo Kur'an-a, a ponekada to biva i širkom kao što imam Ahmed rahimehullahu bilježi u svome Musnedu od Imran Ibn Husejna radijjallahu anhu da je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem vidio čovjeka a na ruci mu narukvica (bakar) te ga je upitao:

حدثنا علي بن أبي الخصيب . حدثنا وكيع عن مبارك عن الحسن عن عمران بن الحصين أن النبي صلى الله عليه و سلم رأى رجلا في يده حلقة من صفر . فقال :(ماهذه الحلقة ؟) قال هذه من الواهنة . قال (انزعها فإنها لا تزيدك إلا وهنا)

"Šta je ovo (narukvica)? Reče: Ovo mi je zaštita od slabosti! Pa mu je rekao Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: Skini je, dosita ona ti ništa ne donosi od koristi osim još veću slabost. I da umreš a ona je na tebi (ti si ubijeđen) nikada ne bih uspio." Ibn Madže, 2/1167.

Također se bilježi predaja od Ukbe Ibn Amira radijjallahu anhu da je poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ مُحَمَّدٍ يَعْنِي ابْنَ أَبِي لَيْلَى عَنْ أَخِيهِ عِيسَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ :"مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا أُكِلَ عَلَيْهِ أَوْ إِلَيْهِ."

"Ko okači nešto na sebe biva ostavljen njemu ili prepušten njemu." Ahmed

A u drugoj predaji se prenosi da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Ko okači nešto (stavi na sebe) pa on je počinio Širk." Ahmed

Bilježi imam Ahmed, Ebu Davud i drugi od Ibn Mesuda radijjallahu anhu da je čuo Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:"إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتِّوَلَةَ شِرْكٌ."

"Doista su Rukja, zapisi (amuleti) i čaranje (proricanje) Širk." Ahmed, 6/110.

Ukoliko bude ono što okači na sebe od Kur'anski ajeta i to biva zabranjeno iz tri razloga:

- Općenit je hadis o zabrani nošenja amajlija (zapisa) bez da je nešto izdvojeno iz toga
- Ovo biva razlogom zatvaranja vrata širka i svega drugog što bi moglo da proiziđe iz toga ukoliko bi se dozvolilo nošenje spomenuti stvari

- Onaj koji stavi ili okači nešto na sebe biva izložen spornim stvarima kao što su: ulazak i obavljanje nužde na mjestima u kojima je zabranjeno nositi nešto od Kur'an-a

Ovdje treba također da se spomene još jedno pitanje i stvar koja je u današnjim vremenima jako prisutna a to je stavljanje i pisanje Kur'anski ajeta na Levhe ili zidove i slično. Nije mi poznato da se nešto slično prenosi od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je nešto od toga dozvolio. Uzevši u obzir sve navedeno preče je da se insan kloni sporni stvari i da radi ono što nije sumnjivo. Da tražio i utječe se Allahu od zla bilo Njegovim lijepim imenima ili svojstvima ili dovama koje su ispravnim putem prenesene nama. Naglašavam da se sami i isključivo Allahu možemo približiti putem šerijatski ispravnih ibadeta i radnji za koje imamo potvrdu u praksi Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Istinski oslonac na Allaha je od stvari koje čovjeka čine neovisnim od drugi stvorenja, a ako se na Allaha bude istinski oslonio i Njega bude bojao Allaha će ga učiniti zadovoljnim i neovisnim kako kaže Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ ۚ ﴿٣﴾ ﴾ الطلاق: ٢ - ٣

"A onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći. I opskrbi će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta."

3.Pisanje Kur'anski ajeta na listove te potapanje isti u vodu kako bi se bolesniku dalo da pije

Ono što je preneseno d Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da dozvolio jest Rukja za oboljelu osobu. Da se uče Kur'anski ajeti direktno i da se puše ka njegovom tijelu i ovaj vidi liječenja je prenesen i ima utemeljenje u šerijatu. Ili da se uče sure zaštitnice protiv uroka kako je to Poslanik sallallahu alejhi ve sellem činio:

"U ime Allaha liječim te, od svega što te uznemirava,od svakoga zla,od svakoga uoraka i zavidnika-Allah te liječi!".

Od Ebu Hurejre radijjallahu anhu se prenosi da je rekao: Došao je čovjek Allahovom Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem pa mu se požalio rekavši:

O Allahov Poslaniče ujeo me je Akreb (na kojeg sam naišao) te nakon toga stalno sam u problemima (nedaćama), pa mu je rekao Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: Da si rekao kada si ustao: "Utječem se Allahu savršenstvom Njegovih riječi od zla kojeg je stvorio-ništa ti ne bi naškodilo." Muslim

Također se prenosi od Ibn Abbasa radijjallahu anhu da je rekao: Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem bi učio dove protiv uroka unucima Hasanu i Husejnu, te im je govorio ovako je vaš praotac učio Ismailu i Ishaku:

"Utječem se Allahu savršenstvom Njegovih riječi od svakoga Šejtana i brige svake i od svaka urokljiva oka." Buhari

Prenosi se od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao: Ko od vas osjeti nešto teško (rastuži se ili razboli se) ili pak njegov brat u vjeri neka kaže:

"Gospodaru naš koji si na Nebesima, sveto je Tvoje ime, Tvoja je odredba na Nebesima i Zemlji. Kao što si se smilovao

onima na Nebesima, spusti svoju milost i na Zemlju, oprosti nam prijestupe i pogreške- Ti si gospodar dobrih (čestiti). Spusti milost od Svoje milosti i lijek od Svoga lijeka." Ebu Davud

4.Pisanje Kuranski ajeta na listove te potapanje isti u vodu s ciljem pijenja radi bereketa i znanja

Pisanje Kuranski ajeta na listove ili tanjure kako bi se oni potopili u vodu te zatim ta voda pila s nadom u povećan je bereketa, imetka ili znanja nije praksa koja je prenesena od onih prije nas sa kojima je Allah zadovoljan. Tako ova praksa nije od šerijatski stvari koje su dozvoljene i preče je da čovjek svoj smiraj i bereket potraži u stvarima koje su dozvoljene šerijatom a za koje imamo jasne dokaze o njihovoj valjanosti. Kao da uči rukju sebi ili drugima ili da se utječe Allahu Njegovim lijepim imenima i svojstvima ili pak da uči dove koje su prenesene od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Allahovu blizinu i pomoć će zaslužiti mnoštvom istigfara i tevbom za grijehe počinjene. Ovim činom on se približi gospodaru koji će ga opskrbiti odakle se i ne nada.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ ٣ ﴾ الطلاق: ٢ - ٣

"A onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći. I opskrbi će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta."

VII GLAVA

Vješanje Kur'anski ajeta (amajlija, zapisa) o vrat radi zaštite

1.Pisanje Kur'anski ajeta te nošenje istih radi zaštite

Nije dozvoljeno po ispravnom stavu uleme da se piše Kur'an na oblik knjige, amajlije ili zapisa te stavljanje istoga oko vrata radi zaštite, jer Kur'an nije spušten zbog toga nego je za spušten s ciljem da se uči i razmišlja o njemu, te da se uzimaju poruke i pouke, a onoga koga nešto zadesi, on se može da liječi Kur'anom jer kaže Allah:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ ﴾ الإسراء: ٨٢

"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast."

Samo pisanje Kur'ana u obliku zapisa ili amajlija nema praksu u šerijatu te nije dozvoljeno da se to radi, ako ni stavljanje na bolesnu osobu jer se tim postupkom ulazi u mnogo sporni i nedozvoljeni radnji kao što je ulazak u wc-ove ili kupatila te druga nečista mjesta, ovo s jedne strane a s druge strane to biva otvaranje puta ka Širku što je u šerijatu zabranjeno po pravilu:

Sve ono što vodi u HARAM i ono je samo HARAM (zabranjeno). Kada bi se otvorila vrata pisanja ovih stvari, gdje bi bio kraj? Nema sumnje da se ne bi na tome stalno nego baš naprotiv pisalo bi se sve i svašta od Kur'anski ajeta do fraza i

rečenica koje su od stvari širka. Ovo već možemo da vidimo u našoj stvarnosti da su se mnogi ljudi okrenuli ka to me,jedni iz materijalne koristi a drugi u potrazi za lijekom, tako da je obavezno da se vrata ovih stvari drže zatvorena i da se nad njima bdije. Samo pisanje i nošenje Kur'anski ajet je tema kod učenjaka u kojoj su se razišli a ispravni stav da se toga treba klonuti.

2.Pisanje Kur'anski ajeta te stavljanje isti o vrat

Prenosi se od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao: "Doista su rukja, amajlije i čaranje ŠIRK." Ahmed

Od Ukbe Ibn Amira radijjallahu anhu se prenosi da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao:

"Ko bude okačio amajliju (hamajliju, zapis) on je počinio Širk. " I na ovu temu je jako mnogo hadisa.

Pod hamajlijama (amajlijama) se podrazumijeva sve ono što se okači na (djecu ili čovjeka) s namjerom sprečavanja od uroka, džina, ili neke druge bolesti i nedaće. Neki ljudi to nazivaju drugim imenima kao što su amuleti ili zapisi koji se prave s ciljem povećanja ljubavi muža prema ženi ili obrnuto.

Ovi zapisi se dijele na dvije vrste:

a) Ono što bude od Šejtanski imena, njihova veličanja te crtanje Šejtanski znakova i simbola… i ova vrsta hamajlija je HARAM odnosno ona je od MALOGA ŠIRKA po mnoštvu dokaza koji upućuju na to. Ukoliko bih čovjek okačio hamajliju koja je od Šejtanski znakova i sporni stvari on je time počinio MALI ŠIRK, no nerijetko ovaj mali širk pređe na stepen VELIKOG ŠIRKA, kao da je osoba koja je okačila

amulet ubijeđena da taj amulet sam po sebi štiti ga ili mu donosi kakvu dobit u ovom slušaju čovjek biva MUŠRIK jer je Allahu pripisao druga u Njemu samo svojstvenim osobinama. Svima nama je poznato da ukoliko čovjek počini VELIKI ŠIRK on time izlazi iz kruga ISLAMA. Rekao je Allah Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ إِثۡمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ ﴾ النساء: ٤٨

"Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprosti će manje grijehove od toga, kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki."

b) Ono što se vješa od Kur'anski ajeta,dova Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i sve ono što je slično tome. Po pitanju ove vrste hamajlija razišli su se učenjaci: Jedni kažu da je to dozvoljeno, dokazujući to općenitim hadisom o dozvoli učenja Rukje (jer je rukja od iste vrste); dok pak drugi kažu da je to Haram (zabranjeno) dokazujući to hadisom koji je općenit o zabrani hamajlija, zapisa, amuleta te da su to stvari od Širka, a da bi nešto od toga bilo izdvojeno mora da bude jasan šerijatski tekst koji tu stvar stavlja na stepen dozvoljene.

Rukja,odnosno njeno učenje je dozvoljeno shodno hadisu Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem sve dok ta rukje bude učena na način koji je prenesen nama, te da bude na jasnom jeziku (da se razumije njeno značenje) i da se osoba koja se liječi upozori i da zna da izlječenje ne dolazi od te

rukje nego da je ono isključivo od Allaha. A dokaz za ovo su riječi Mustafe sallallahu alejhi ve sellem gdje kaže:

"Nema smetnje za onu rukju koja nije širk."

Sam Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je učio rukju te je rekao:"Nema rukje osim protiv uroka ili zavisti."

3.Stavljanje (vješanje, nošenje) hamajlija

Hamajlije koje ljudi nose i prave dijele se u dvije vrste:

a) Hamajlije koje nisu Kur'anski ajeti ili dove prenesene od Poslanika sallallahu alejhi ve sellem

b) Hamajlije koje su Kur'anski ajeti ili dove ili zikrovi,i po ovoj grupi hamajlija podijelio se Selef (učenjaci) na dva stava:

- Nije dozvoljeno nošenje hamajlija i ako su dijelovi Kur'ana. Stav Ibn Mesuda, Ibn Abbasa, Huzejfe, Ukbe Ibn Amira, te stav većine tabina je zabrana nošenja istih na osnovu riječi Allahova poslanika sallallahu alejhi ve sellem: "Doista je rukja, hamajlije i čaranje Širk".

  Komentirajući ovaj hadis rekao je šejh Abdurahman Ibn Hasan Ali Šejh Allah mu se smilovao,ovaj stav je ispravan iz 3 razloga:

  1. Općenita zabrana nošenja hamajlija iz koje ništa nije izdvojeno

  2. Zatvaranje svih puteva koji vode ka tome,a što bi moglo da dovede do širka

3. Onaj ko stavi hamajliju koja ja napisana od Kur'anski ajeta nema sumnje da će upasti u sporne stvari kao što su ulazak na mjesta koja ne priliče za unošenje Kur'an-a

- Drugi kažu daje dozvoljeno nošenje hamajlija koji su napisani od dijelova Kur'an-a dokazujući to riječima Abudllaha ibn Amra Ibn Asa, a to je ono što se razumije iz riječi Ajiše radijjallahu anha. No ovaj hadis je ocijenio neispravnim šejh Ibn Baz rahimehullahu.

  Kada govorimo o hamajlijama koje nisu dijelovi Kur'an-a kao što su: crteži, kipovi(figurice) te neke dlake (od vuka ili sl.) nije dozvoljeno da se nosi niti stavlja na insana radeći po riječima Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: "Ko stavi hamajliju (okači) učinio je širk."

4.Spoj između hadisa o dozvoli i zabrani Rukje

Rukja koja je zabranjena jeste ona u kojoj se nalazi nešto od stvari širka ili uzimanje za oslonac nešto drugo mimo Allaha (Tevesul) ili riječi koje su nepoznate a koje neki koriste tokom rukje.

Definicija ispravne (dozvoljene) rukje bilo bi sve ono što je suprotno gore navedenom,da se uče Kur'anski ajeti ili da budu učene dove i sve ono što je ispravnim putem došlo do nas. Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Nema smetnje za rukju sve dok nije širk."

"Ko može da pomogne (koristi) svome bratu neka to uradi." Muslim kao i riječi Mustafe: " Nema rukje osim protiv uroka ili zavisiti." Komentirajući ovaj hadis učenjaci su rekli da

nema bolje,efikasnije i potrebnije rukje osim protiv uroka ili zavisiti.

Bilježi se da je sam Allahov poslanik učio rukju te damu je učena rukja (kada je bio opsihren rukju mu je učio Džibril alejhi selam)

Stavljanje odnosno zapisivanje rukje i vješanje iste na bolesnika nije dozvoljeno,ovaj vid rukje zove se "Svezana Rukja" te u nju spadaju hamajlije, zapisi, amuleti i sve drugo što je Muharem (zabranjeno).

5.Učenje Kur'an-a na Zem-Zem vodu

Bilježi se da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem pio zem-zem te preporučio ashabima svojim da je piju riječima:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ ثَابِتٍ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُؤَمَّلِ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :"مَاءُ زَمْزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ."

"Voda Zem-Zem je za ono za šta se pije (nijjeti)" Ahmed, 23/140.

Od Ibn Abbasa radijjallahu anhu se prenosi da je rekao,rekao je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

حدثنا علي بن حمشاد العدل ثنا أبو عبد الله محمد بن هشام المروزي ثنا محمد بن حبيب الجارودي ثنا سفيان بن عيينة عن ابن أبي نجيح عن مجاهد عن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صلى الله عليه و سلم :"ماء زمزم لما شرب له فإن شربته تستشفى به شفاك الله و إن شربته مستعيذا به شفاك الله و إن شربته مستعيذا عاذك

"Voda Zem-Zem je za ono za šta se pije, pa ako je piješ da se izliječiš-Allah će te izliječiti,ako je piješ da se zasitiš Allah ćete učiniti sitim, ako je piješ da prekineš žeđ Allah će te napojiti njome (prekinuti žeđ)…" Hakim, 6/146.

Nije zabilježeno daje Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem učio Kur'an na vodu Zem-Zem, niti neko od njegovi ashaba radijjallahu anhum, niti su radili nešto drugo mimo navedenog u prethodnim hadisima a oni su najpreči da rade nešto što je dozvoljeno od šerijata.

VIII GLAVA

Riječi: Sadekallahu-l-Azim (Istinu je rekao Uzvišeni Allah) te ljubljenje Kur'an-a po završenom učenju

1. Riječi:Sadekallahu-l-Azim(Istinu je rekao Uzvišeni Allah) po završetku učenja Kur'an-a

Ova praksa nije prenesena od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem a niti od ispravni prethodnika te je NOVOTARIJA koja je uvedena u ovo vjeru. Ashabi Allahova Poslanika su bili najbrižni i najviše težili ka ibadetima i onome što će ih približiti Allahu i pored toga nije zabilježeno da su oni tako nešto činili.

Prenosi se od Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je rekao:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِىُّ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje to se odbija." Davud, 4/329.

dok u drugoj predaji se bilježi da je rekao:

وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِى عَامِرٍ قَالَ عَبْدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الزُّهْرِىُّ عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ سَأَلْتُ

"Ko bude uradio neko djelo koje nije od naše stvari (vjere)to se odbija". Muslim, 5/132.

Što se tiče riječi Sadekallahu-l-Azim(Istinu je rekao Uzvišeni Allah) ukoliko ih čovjek ponekada izgovori tokom predavanja ili citiranja ajeta ili pak dođe do spoznaje nečega što nije prije znao pa u momentu tome kaže: Istinu je rekao Uzvišeni Allah – nema smetnje jer sam Allah u svojoj knjizi kaže:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ ۗ فَٱتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ ﴾ آل عمران: ٩٥

"Reci:"Allah govori istinu! Zato slijedite vjeru Ibrahimovu, pravog vjernika, koji nije bio od onih koji Allahu druge smatraju ravnim ."

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴾ النساء: ٨٧

"A čije su riječi od Allahovih riječi istinitije?"

Allahov poslanik je rekao:"Najistiniti govor je Allahov govor…"

Tako izgovor ovih riječi u pojedinim prilikama nema smetnje (ako znamo da će to recimo ostaviti dojma na slušaoce) ili pak pobuditi kod slušaoca razmišljanje o ajetu i sli.

No uzimanje riječi ISTINU JE REKAO ALLAH nakon svakog učenja Kur'an-a (kao da je to nešto popratno uz Kur'an) pa to je

NOVOTARIJA koja je uvedena i koja nema osnovu u šerijatskim tekstovima. Ono što se prenosi i što je ispravno da se čini tokom odnosno prije učenja Kur'an-a jest da se zatraži utočište kod Allaha od prokleta Šejtana, kao što kaže Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴾ النحل: ٩٨

"Kada hoćeš da učiš Kur'an, zatraži od Allaha zaštitu od šejtana prokletog."

Imao je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem da kaže prije početka učenja Kur'an-a:

" U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog."

2.Ljubljenje Kur'an-a po završetku učenja

Nema niti jednog dokaza o dozvoljenosti, odnosno praksi ljubljenja Kur'an-a po završenom učenju.

Sam Kur'an je spušten kao OPOMENA, UPUTA, MILOST, LIJEK…te da se uzimaju pouke i poruke iz njega i radi po Njemu.

I da bi neko radio nešto iz šerijata mora da bude to izgrađeno na dokazima jer učenje Kur'an-a je ibadet a ibadeti su strogo vezani i osnovani na šerijatskim dokazima.

Allaha molimo da nas sve uputi i olakša nam naše ibadete i sve druge obrede a On je svemu KADAR. Neka je Sallavat i Selam na najbolje i najčistije biće Muhammeda Ibn Abdullaha sallallahu alejhi ve sellem.